

Evangelhia zilei de duminică: „La cuvântul tău, voi arunca năvoadele”

Comentariu la duminica a V-a din timpul de peste an (Ciclul C): „Îndepărtează-te de mine, Doamne, căci sunt un om păcătos.” Și astăzi, la fel ca în cazul Sfântului Petru, puterea lui Dumnezeu suplimentează slăbiciunile noastre, atât timp cât ne încredem în mila Sa și în acțiunea harului divin, care ne transformă și ne reînnoiește.

Evangelhie (Lc 5,1-11)

Pe când mulțimea îl îmbulzea ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu, iar el stătea lângă lacul Genezaret, a văzut două bărci trase la mal, iar pescarii, coborâți din ele, spălau năvoadele. Suindu-se într-una din bărci, care era a lui Simon, l-a rugat s-o îndepărteze puțin de la mal. Așezându-se, învăța mulțimile din barcă.

Când a terminat de vorbit, i-a spus lui Simon:

„Înaintează în larg și aruncați-vă năvoadele pentru pescuit!”

Răspunzând, Simon i-a spus:

„Învățătorule, toată noaptea ne-am chinuit, dar nu am prins nimic. Însă la cuvântul tău, voi arunca năvoadele”.

Și, făcând aceasta, au prins așa o mare mulțime de pești încât li se rupeau năvoadele. Atunci au făcut semne însoțitorilor lor din cealaltă

barcă să vină pentru a-i ajuta. Ei au venit și au umplut amândouă bărcile încât erau gata să se scufunde.

Văzând aceasta, Simon Petru a căzut la picioarele lui Isus spunând:

„Îndepărtează-te de mine, Doamne, căci sunt un om păcătos”.

Pentru că îl cuprinsese teama pe el și pe toți care erau cu el pentru pescuirea pe care au făcut-o, la fel și pe Iacob și pe Ioan, fiii lui Zebedeu, care erau însoțitorii lui Simon. Însă Isus i-a spus lui Simon:

„Nu te teme, de acum înainte vei fi pescar de oameni”.

După ce au dus bărcile la mal, părăsind toate, l-au urmat pe el.

.....

Comentariu

Potrivit relatării lui Luca, Isus îl cunoștea pe Simon de puțin timp. Fusesse găzduit în casa lui și îi vindecase soacra, care avea febră ^[1]. Acum, în timp ce predică în portul din Cafarnaum, urcă fără ezitare în barca lui Simon și îi cere să lase ceea ce făcea (spăla mrejele) și să îndepărteze barca puțin de țărm. Simon era obosit și descurajat: muncise toată noaptea fără să prindă nimic. Totuși, împlinește cererea Domnului fără să protesteze.

Când Isus termină de vorbit, îi cere ceva și mai greu, mai ales în acele împrejurări: „Înaintează în larg și aruncați-vă năvoadele pentru pescuit!” Simon ascultă și de data aceasta, deși fără tragere de inimă, și constată uimit că mrejele lui, care fuseseră goale, se umplu de o mulțime nesperată de pești. De câte ori nu ni se întâmplă și nouă același lucru în viață, când ascultăm ce ne spune Isus și împlinim voia Lui!

Scena este foarte actuală. Și astăzi, fără să țină cont de oboseala și de aparenta lipsă de rod a eforturilor noastre, Isus adresează fiecărui creștin aceeași invitație: „Înaintați în larg!” „Și astăzi Bisericii și urmașilor apostolilor li se spune să iasă în largul istoriei și să-și arunce mrejele pentru a câștiga oameni pentru Evanghelie, pentru Dumnezeu, pentru Cristos, pentru viața adevărată” ^[2] —.

„Aceasta este logica care ghidează misiunea lui Isus și a Bisericii: să caute, să „pescuiască” bărbați și femei [...] pentru a le reda tuturor demnitatea și libertatea deplină, prin iertarea păcatelor. Aceasta este esența creștinismului: să răspândească iubirea regeneratoare și gratuită a lui Dumnezeu, cu o atitudine de primire și milostivire față de toți, pentru ca fiecare să întâlnească tandrețea lui Dumnezeu și să aibă parte de viață deplină” ^[3] —.

Isus îl pregătește treptat pe Simon pentru chemarea sa. Pe baza unei prietenii pe care o construiește zi de zi, îi pune la încercare generozitatea, iar Simon vede prin fapte că, în cele din urmă, Domnul este mai generos și dă mult mai mult decât cere. În timp ce trage mrejele pline cu pești, Simon este copleșit de uimire.

Recunoaște puterea lui Dumnezeu, care lucrează prin cuvântul lui Isus, iar această întâlnire directă cu Dumnezeul cel viu – capabil să săvârșească o asemenea minune folosindu-se de atât de puțin – îl impresionează profund.

Simon se teme, dar Isus îl liniștește, îl invită la o mare aventură și îi cere o dăruire totală, un răspuns fără rezerve. Simon și cei care erau cu el nu întârzie să răspundă: *lăsând totul, L-au urmat*. „Înainte de a fi apostol, pescar. După apostol, pescar. Aceeași profesie dinainte, după aceea. Ce se schimbă atunci? Se schimbă faptul că

în suflet – pentru că în el a intrat Cristos, așa cum a urcat în barca lui Petru – se deschid orizonturi mai largi, mai multă dorință de slujire” ^[4].

Ceea ce s-a întâmplat cu acei oameni este un episod unic, dar foarte reprezentativ pentru chemarea pe care Dumnezeu o adresează fiecăruia dintre noi. În anumite momente ale vieții, El ne face să descoperim pentru ce am fost creați și unde vom găsi adevărata fericire. Vocația este o chemare divină. Omul nu o creează, ci o descoperă atunci când răspunde pozitiv la propunerea pe care i-o face Domnul.

Experiența propriilor limite și slăbiciuni nu este un obstacol. Simon Petru era conștient de toate acestea și, în ciuda fricii inițiale, nu a ezitat să-L urmeze pe Isus. Și astăzi, la fel ca în cazul său, puterea lui Dumnezeu compensează slăbiciunile noastre, atâta timp cât ne încredem

în mila Lui și în acțiunea harului
divin, care ne transformă și ne
reînnoiește.

[1] Lc 4,38-39.

[2] Benedict al XVI-lea, Omilie la
începutul pontificatului, 24.IV.2005.

[3] Papa Francisc, Angelus, 7.II.2016.

[4] Sfântul Josemaría Escrivá, *Prietenii
lui Dumnezeu*, nr. 264-265.

Francisco Varo // /andres
canchon37439 - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/
evangelio-del-domingo-la-cuvantul-tau-
voi-arunca-navoadele/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evangelio-del-domingo-la-cuvantul-tau-voi-arunca-navoadele/) (09.08.2025)